

Anı ESKİCİSİ

ANı ESKİCİSİ

UĞUR VİDİNLİ

Bu Bir Şiir Serüvenidir.

İÇİNDEKİLER

İthaf.....	.....
Teşekkür.....	.....
Önsöz.....	.....
Açıklama.....	.....

BÖLÜM 1

Şairin Tanımı.....	.....
İsyan.....	.....
Musibet.....	.....
İhtiyar Balıkçı.....	.....
Şiirin Doğumu.....	.....
Fırtına.....	.....
Hamak.....	.....
Dost.....	.....
Bilgelik.....	.....
Antika.....	.....
Bedel.....	.....
Dingin.....	.....
Bodrum.....	.....
Şehr-i İstanbul.....	.....
Yelkenli.....	.....
Yaşlanma.....	.....
Ressam.....	.....
Zaman.....	.....
Yürüyüş.....	.....
Şiire Uyanmak.....	.....
Yıldızlar.....	.....
Zeynebim.....	.....
Tulumba.....	.....
Sis.....	.....
Anne.....	.....
Esinti.....	.....
Bir Gece Sensiz.....	.....
Karabiberim.....	.....
Dünya.....	.....

5. Senfoni.....	.....
Sanatçı.....	.....
Özenti.....	.....
Özgürlük.....	.....
Çözülme.....	.....
Zaman.....	.....

BÖLÜM 2

Kayıp.....	.....
Ne Zaman.....	.....
Minik.....	.....
Disiplin.....	.....
Terelelli.....	.....
Bakiye.....	.....
Yarım Asırlık.....	.....
Çocuk Kalbi.....	.....
Nazım'a.....	.....
Köfteci.....	.....
Kahvaltı.....	.....
Bir Damla Zaman.....	.....
Kökler.....	.....
Yol.....	.....
Sökük.....	.....
Aptal.....	.....
Beyaz.....	.....
İçimdeki Çocuğa.....	.....
Ejderha.....	.....
Gemi.....	.....
Haydi.....	.....
Yanlış Hesap.....	.....
Sen.....	.....
Bahar.....	.....
Fesatsız.....	.....
Mahkum.....	.....

Yaşamak.....	.....
Limon Ağacı.....	.....
Ateş Böcekleri.....	.....
Koko.....	.....
Anlayabilmek.....	.....
Yarası Olan.....	.....
Cüce.....	.....
Bıkkın.....	.....
Beyaz Güvercin.....	.....
Bilmek.....	.....
Kömür Karası.....	.....
Serüven.....	.....

BÖLÜM 3

Benden İnciler.....	.....
Güzel Sözler.....	.....
Sizin İçin Seçtiğim Kitaplar.....	.....
Sizin İçin Müzik.....	.....
Hakkımda.....	.....

BU KİTABI, sevme cesaretini gösterenlere adıyorum.

TEŞEKKÜR

Bir rüzgar
habire
geriye tarar
saclarını
kırağıya çalan.
Biter elbet
bir gün
hiç bitmez gibi görünen
bu çılgın serüven.
Budur işte
elinde avucunda
kader diye tuttuğın,
ve bu sevgili dostum
denenmemiş yollardan
geriye kalan.

Kazancım sevgimdir...
Bana sevmeyi öğretenlere binlerce teşekkürler...

Uğur VİDİNLİ Aralık, 2014

ÖNSÖZ

İlk şiirimi yazdığımdan bu yana tam kırk yıl geçti.
Kısmet bugüneymiş.
Sevgiyle kalın...

Kasım, 2014

AÇIKLAMA

Yaklaşık kırk yıldır yazdığım şiirleri yeniden değerlendiren bir seçki yapmaya çalıştım.

Bu süre içinde yazılanlar , şüphesiz olgunlaşarak evrilmiştir.

Bundan dolayı, bu kitaptaki şiirlerimi iki farklı bölümde sizlere sunmayı tercih ediyorum.

BÖLÜM 1

ŒAIRİN TANIMI

Kimileri Œair dese de bana

Aslında ben

bir anı eskicisiyim.

Kubbede değil,

Œiirlerde is tutar

ve mahzenlerde yıllanır

benim sözlerim.

GeçmiŒin ıslak kumaŒlarını

biçmek de bana dŒer,

ne yapsam tutamam

makasım kadar keskin saniyeleri.

Ben durmadan

anılar alıp Œiirler satarım

servenlerde güderken dŒleri.

Benim iŒim bu ;

umuda elvermek

ve cilalamak mat hayalleri.

Seçimi sana kalmıŒ artık

Nasıl tanımlarsan öyle tanımla beni.

İSYAN

bir sabah erken,
Eylül kokuyordu Ankara.
Yıl 1985'di
günlerden de Cuma,
Kuyrukları değince tilkilerin
yağmurlarıverdi bulutlar.
Yitip gittim kendimde
ve baktım, bakakaldım
Petkim'in beşinci katından
küçücük insanlara.

MUSİBET

Ne zamanı doğru gösterir
ne de susar geceleyin,
tedavisi çekiç olmalı
bu rahatsız ahşap saatin.

Ne pili biter bunun
ne de çarkı tutulur bir kez
bütün derdi benimle
za-man ge-çi-yor
hay-di şa-ir, yaz! diyor.

Ne bende anlatma yeteneği
ne de bunda anlayış kabiliyeti var;
desem ki şiir için yaşamak gerek;
boşuna !..

Bu musibet beni hiç takmıyor.

İHTİYAR BALIKÇI

Ne çok genç
ne de çok geçkindi yaşı.
Ama yüzündeki çizgiler
daha az değildi ellerindekinden.
Nasırları mirasıydı umudun
ağlar akıp giderken
tuzla terlemiş parmaklarından.

Tahta tabureden tahtında
her hareketiyle
deniz yanığı düşüyordu sanki
ak sakallarına,
Ardında oturan genç adama
yeniden bakana kadar
Kimbilir kaç dem ölmüştü
zamanın ellerinde,
Ne yaparsa yapsın
düşleri yakasını bırakmıyordu
alabildiğine yaşarken
bu garip dünyada.

“Bak!” dedi ufukta ıslanan güneşi gösterirken.
“Saltanatı başlarken gecenin
kaybettiklerinin bilgeliği kadardır
kazancının sevinci.
Elinde kalan bakiye huzur olunca sevdikleriyle
günün en güzel anıdır şimdi.”

Ardından yine kilit vurdu sözlerine
ve bir kez daha maviye yandı sakalları.
Yitip giderken
kör kuyusunda düşlerinin
elleriyle kukla oynatıyordu sanki
ağlardan karagöz perdesinde.

ŞİİRİN DOĞUMU

Önce yıldızları söner
Ardından perileri dans eder gecenin ;
gölgeler uzayıp gider
    gümüş haleli ay ışığında.
Akrep hanım hırsla iterken
Sesi çıkmaz yelkovan beyin ;
Parkeler iniltiyle ağlayarak
    şikayet eder koltuğu duvara.
Arabalar kabağa dönüşürken
düşüncelerim fink atar
    anların derin kıvrımlarında.

İşte böyle gecelerde yazılır
    bu mürekkep karası şiirler...
İki arada bir derede kararsız,
bir yanda yatağa tutsak bedenim
    öte yanda sancılanıyor kalemim.
yaratının tutkusu galip gelirken
sıtmalarda perişan aklımın telleri ;
İşte böyle gecelerde yazılır
    bu rahatlık yarası şiirler.

FIRTINA

Çiçekli yıldırımlarda
açar fırtınalar
beyaz çizgilerle yırtıp
parsellerken siyah geceyi.
boralarla köpüklenir
ve tokatlarla
yerden yere vurur
aklımın gemilerini.
Koşar kelimeler, lakin nutkum tutulur,
ve söyleyemem
duymak istediğini.

HAMAK

İpten bir hamak vardır yaşam ovasında
Hamağın bir ucu erdem dağında,
diğeri de nefsin kör kuyusunda...
Ah bu hamak !..
işi gücü bir eğriye
bir doğruya salınıp durmak
çoğu zaman güzeldir ama
zor zenaattir yaşamak...

DOST

İlk kez geliyormuş gibi karşıla
ve son kez kucakla dostunu uğurlarken.
Erdemlerini sun yüreğinden tasta
vermeye yetmezse eğer ellerin.

Dikkat et! Bildiğini bilme her zaman
ve gördüğün fazla olmasın gerekenden.
Her duyduğunu duymaz bilge olursan
kuşkusuz vazgeçemez insanlar senden.

Ömrünün yılları kadar bile değil
belki daha da az olacak arkadaşın
Zamanın eleğinden geçen bir kaçını
gün gelecek dostum diye anacaksın.

İnsanlarla el sıkışın sadakat demek olsun
yapabilirsen minnet duy çevrendeki her şeye
Sevdiklerinin istekleri nabız olsun
Tuz yala dudaklarınla konuşmadan önce.

Şikayet edebilseler bile senden yana,
sözlerin yaptıklarının önünde dursun.
Buyur et hak edenleri Halil İbrahim sofrasına
bırak dostun en iyi yanın olsun.

BİLGELİK

Kim bilir ne kadar bilgeleşir zamanla insan?

Belinin ağrısı nedeni midir

kurtulması gerekirken

iştahla taşıdığı anlamsız yüklerden ?

İçindeki ses cennetten çıkma olur mu daha çok

ruhunda saklı Tanrının

dönüşmesine vermese de izin ?

Kimler daha çok saygı gösterir ona

Bilge dostları mı yoksa

akıllı düşmanları mı ?

Midas'ın kulaklarına gerek duyar mı

Dinleyebilmek için

yüreğiyle onları ?

Acaba becerebilir mi

tutkularıyla kazdığı

ıstırap çukurunu

mutlulukla doldurmayı ?

ANTİKA

Kimin eli değdiyse
gözüyle de beraber,
onun için değerlidir eşya.
Sadece eskidir o
senin tarafından
yaşanmışlığı yoksa.
Kim demiş ki
vermeden mutlu yaşarsın ;
yalnızca varsıl
olursun aldıklarınla.
Mutlu olabilirsin istersen :
Zamanın cımbızıyla ayıkladığın
harika anları koyabilirsen
adına yaşam denen kutuya.

BEDEL

Bir kez görüp
gönüllü tutsağın oldum
ve zincirlere vurdum kendimi.
Kolay değil biliyorum
gül bahçelerinde yürümek
dikenler çizerken bedenini.

DİNGİN

Hava dingin,
güneş parlak
ve yumuşaktı zirvede bulutlar.
O yakındaydı
uzaklar bakarken ona
karlı dağların
ayak izli tepelerinden.
Düşünceleri cilalanmıştı
bilgece parlayan başında ;
Ustura ile devrilmişti
zihnindeki başaklar.
Al kaftanı içinde
devam etti
konuşmaya bilge :
“Elleriyle verir onlar
kalpleriyle değil ;
aldıklarından çoğunu
hediye etmezler yaşama.
Sen verirsen daha çok
ve yaparsan gerekeni,
Kim bilir,
belki düşünmeden
verir onlar da.
Küçük acıları sev
ve bilgece karşıla başına geleni,
bil ki boşa gidecek çabaların,
kahkaha atmadan
gülümsetemezsin kimseyi.”

BODRUM

Terkeyleyip aşkı
sevgide karar kıldık ;
daha doğrusu aşkında sevmenin...

Neler verirdik
hatırlar mısın
yaşamak için bir demini
her mevsim aşık, Egenin?

Bir barakası vardı
yaşlanmış,
gençlik vardı akan
kan yerine damarlarımızdan.
Bekleyemedik akşamları
bir yudum içmeden sarhoş
sabahı katardık öğlene.

Kızıl olur akşamları Bodrum'un.
Burnunda akşam sefası.
Bilir misin nasıldır
eritmek kızıl aşkı beyaz kadehte ?

ŒEHR-I ISTANBUL

Günün acelesi bitmektedir artık,
vaktidir akŒamın birleŒmesi gümüş koylarla.
IŒıklar düŒmeye baŒlarken birer birer,
yakamozlar seviŒir serin sularda.

Bir ruya alemine dalıp gider insan
tılsımlar uçuŒurken yerde, gökte ve havada.
Büyü bozulur diye korkarım bakamam NakkaŒ'dan
kelimeler boğar beni bu Œehr-i Istanbul'da.

YELKENLİ

Aklımın teknesiydi
İndirdiğim duygu denizine.
rotayı tuttum
pusuladan yüreğimle.
Kuyumcu olmuştu deniz
telkari işlerken dalgalara.
Seren direğiydi
çentiklediğimiz adımızla.
Sabırsızdı yelkenler
en az benim kadar,
palamarı çözmeme
bekliyordu martılar.
Birden şiirler doldu güverteye
yağ gibi kayıp
havalanıverdi tekne.
Bekle bir tanem
uçarak geliyorum sana
çarpıntılı yüreğim ellerimde.

YAŞLANMA

Islak mendil misali asarsın
çektikçe eline gelen
köklerini baharın.

Bir kez daha solar
özenle bugüne taşıdığın dün,
Usulca çentikleri
silinirken zamanın.

RESSAM

Bir avuç fzen tozuna
bir fırça menzili boya.
Baş ağrısı kadar var mı
yoksa daha mı küçük elleri ?
Gözleriyle tutar kalemi, sakınmaz
Alevinde yer mumu kendi kendini ?
Böyle mi olur hep deli, ağlayan,
Böylesine eli sancılı, ressam dedikleri ?

YÜRÜYÜŞ

Duyamazdım kokusunu
sabahleyin ağlayan
kır çiçeklerinin,
ne de dokunabilirdim ferahlığına
yağmurdan sonra
parlayacak güneşin ;
tembelliğe inat
ve ıslanmaya sevap deyip
şafak yürüyüşüne
çıkmasaydım eğer.
Boşunadır kazımaya çalışmak
mutluluğu
geleceğin yaldızından,
yaşama anlam veren
yedi renkli
sevinç kuşağıymış meğer.

ŐİRE UYANMAK

Bu sabah şiire uyandım anam,
ilkbahar yağarken gözlerimde ;
boş ver sorgulamayı artık
içimi acıtıyor
    hüznü okumak sözlerinde...

Bu sabah seviye uyandım anam,
Saçlarım kaldı őefkatli ellerinde.
Umarsız olmadık hiç,
insanları kalbimizle severiz biz
    layık olmasalar bile sevmeye.

Bu sabah sana uyandım anam,
gümüş saçlarına ve plesi ellerine.
Şiir yazmaz ki mutlu adamlar
ya da mutlu olmaz şiir yazarlar
    mutluluğun reçetesini bilseler bile.

YILDIZLAR

Gökyüzü parlar saçın
ve deniz mavisi yüzer düşlerinde.
Güneş kopsa da tellerinden
bir bakarsın yıldız olmuş sakalında.
Güya çok uzaktan gelir ışığı
Bir yanar bir söner yıldızlar.

ZEYNEBİM

Gelinim,
beyaz duvaklım,
nar tanem nur tanem,
türkölere eş tuttuğum,
bir ömür boyu arayıp
    Kırk yılda bir bulduğum.
Kadınım, kara kızım
Gülüşü yürektenim.
Sen, kirpiklerimi bağladığım
    ve mihenk taşısın mutluluğumun.
El bebeğim, göz bebeğim
Ömürdensin sen ömürden...
Zeyneb'im,
Kınalı kuzum,
bir tanem,
    sevgisi çok tanem.
Yemeğimin tadı tuzu,
Sabah dualarım
    ve akşam yakarışlarımsın Tanrıya.

TULUMBA

Büyütürken
büyümekse amacın ;
anlamı yoktur gelecekte korkmanın.

Kime ne
sana verileden
kimse yaşayamazken senin adına.

Deneyimlerinin
öğrencisi misin
öğrenmek için doğruyu hatalarından ?

Dalıvermişsin
hayaline düşlerinin
uçup giden bir kuşun kanadında.

Geç olurken
uyanması erkenden
kalıvermişsin yalnız, ölüm uykularında.

Çekivermişsin
yaşamın tüm suyunu
adına zaman denen yaşlı tulumbadan.

SİS

Yıkılır kaleleri

burçlarından eriyerek mevsimlerin,
hayaletler basar

Navaro'nun yalnız mahzenlerini.

Şavkı değildir görünen

ne güneşin ne de ayın ;

neşeye galebe çalar hüzün

engelleyemez kışın matem sislerini.

ANNE

Bir sabah yeni bahara verirken seni,
dallarda çiçekler açmıştı aldırmaksızın.
Ayrılık keskindi bıçak kadar,
hüznün kor ateşleriydi kalbimi yakan.

Sevgi senin adındı,
senin ellerinde yükselirdi şefkat.
Dayanamazdım,
onun için bakamadım bir kez daha yüzüne.

Sarı kazağınla el sallamıştın ya pencereden,
Anlayamadım işte,
bilemedim elveda olduğunu, affet!..
Ama elveda değil ne sana
ne de verdiklerine.

Karanlığa emanet ederken seni,
yine de sarılamadım sana istediğimce,
İçim titredi çünkü,
Korktum, gözyaşlarım zamansız
soğutur ılık bedenini diye.

Bilmiyorum ne yaparım ben
böyle şaşkın ve mahzun,
kime veririm boynu bükük
çiçeklerimi anneler gününde.

ESİNTİ

Ak bulutlar gibi telaşsız
ve dingin estikçe rüzgar
alıp başımı gitmek geçiyor içimden.
gölgeli toprak olmak
isimsiz ve seceresiz bir taş olmak
buğday tarlalarında
kibirsiz bir başak olmak geçiyor içimden.
Yükselen buhar olmak
arınmış ve temiz bir damla olmak
göl kenarında
gamsız bir saz olmak geçiyor içimden.

Ak bulutlar gibi telaşsız
ve dingin estikçe rüzgar
solmayan gül olmak
tutuşmuş ve notasız bir bülbül olmak
cennet sofralarında
kusursuz bir nimet olmak geçiyor içimden.
Dinmeyen sevgi olmak
çoşmuş ve hatasız bir laf olmak
ağaç dallarında
uykusuz bir yaprak olmak geçiyor içimden.

Ak bulutlar gibi telaşsız
ve dingin estikçe rüzgar
tükenmeyen kalem olmak
okunmuş ve parasız bir kitap olmak
ilkokul yollarında
önlüksüz bir öğrenci olmak geçiyor içimden.
Keşkesiz hayat olmak
yaşanmış ve aziz bir insan olmak
sevdiğimin kollarında
yasaksız bir şair olmak geçiyor içimden.

BİR GECE SENSİZ

Bir gece sensiz bomboş odalar.

Yatak fir döner

kabuslar kovalar.

Bir sabah yoksun

mutfak boş kiler boş,

tatsız ve acı dolu

tek taburede yalnız kahvaltılar.

KARABİBERİM

Sıcak bir yaz akşamıydı
Gözlerini alıp giderken.
Öğlenler karardı birden
tutamadım ışığı ellerimde.
Günleri sardım yumak yumak
ucundan tutup çekerken saniyeleri.
Telefonlarda hep senin sesin
ama aynı şey değil bu!..
Bu sen değilsin.
İnan canımın ucu,
kalbimin yanık köşesi,
inan yemeğimin tuzu, karabiberim
ayrılık hüznü pek ağır geldi bana.

DÜNYA

Yörüngesinin rotu çıkmış
zembereği çatlamış zamanın.
Akıl düşünce kör kuyulara
anlaşılamaz olmuş artık yerküre.

Durumun gittikçe zorlaşır
köklerin indikçe yarım asırdan önceye.
Ne oldu bilinmez ama
Zamane köpeği bile teslim olmuş arsız kediye.

Motor sesleri erkeksi gururumuz
adeta trampet çalıyorlar beynimizde.
Minik serçeler çoktan uçup gitmişler
çocuk sesleri çınlamıyor artık
gürültülü caddelerde.

Dostluk yadigar kalmış
bir terim eski sözlüklerden
sevgi ise varlığını sürdürüyor
ancak gümüş çerçeveli resimlerde.
Ekmek karaydı, soğuk yakardı ayazdan ama
insan dost yaşardı
düşman gibi görünen mevsimlerde.

5. SENFONİ

İntikam mı yoksa
kader miydi kapıyı vuran?..
Ne yaptık sana da küstürdük seni.
Biz büyümedik ki hala,
biz pervasız ve sorumsuz
kendimizce oynuyorduk kendimizi.

Garez değilse
isyan olmalı bu ;
Bundanmış demek gözünün kararması
ve köpüklenmesi dalgaların.
Bilirsin çocukların aldırılmaz, sabrını sınırdan durmadan
Demek ondanmış yüzünü buruşturman
anamız saydığımız ey kara toprak!...

Dilimiz tutsak mı oldu?...
Neden kilitleniyor yüreğimiz
doymak bilmeyen aç boğazlarımızda?
Hani kelimeler nerede,
duygudan nereye kaçıyor hesaplar?
Şarkılar şiirsiz,
şiirler ise canhıraş notaları oluyor
ana-baba ve küçümen çocukların...

Kim parsellediyse maviyi
Sarıda yansın
ve kırmızıda tutşsun inkar eden...
Altında yeni doğanları seviyorken bir zamanlar,
şimdi kimin tapu kaydına girdi canım gökyüzü?

Kimdi ilk vuran,
İlk kez yerli yersiz deşen bağrını toprağın,
ve kimdi ilk kavrulan Hiroşima'da, Nagazaki'de ?...
Herhalde canlar yanmamıştı ki yeteri kadar,
bencilliğin girdabında kaybolup
çok çabuk unuttuk birincisini,
ve hatta unutuyoruz ikincisini...

Yazık!...Çok yazık...

Çünkü çıkar dışında hiçbir dine ait değil verdiğimiz kurbanlar.

Ey üzerine sakınmadan bastığımız!..

Ey yerini göğünü fütursuzca

ve helalleşmeden kirlettiğimiz dünya ;

terketme insafını,

ve acımasız olma bizim sana acımasız davrandığımız kadar.

SANATÇI

Sanatçısı olabilir mi
yaşamın insan ?
Çekiç ya da örs mü,
hangisi diğerinden daha önemli ?
Elleriyle yontarken
taşın içindeki eserini
Nedir yaşamın
kendisinden geriye kalan ?

ÖZENTİ

Sonbaharda düşerdi yapraklar
kahve kokusuyla birlikte
altından ayaklarını
    Sein'e köprü yaptığın masana.
Ellerinle köşe kapmaca oynarken güneş,
yakaladı mı fırsatını
    hafifçe tokatlayıverirdi seni ensenden.
Böyle anlarda özlerdin işte
    Fransız kafelerini, İstanbul'da.
Kim takar minare gölgesini
    ve kim serpiştirir davul tozunu saçımıza
    bize sormadan ?
Kıçımız buz kesmişti
    Eiffel'e tırmanırken
    serin bir Haziran akşamında.

ÖZGÜRLÜK

Yaz gecelerinin sıcak serinliğinde
dut ağaçlarında, ateş böceklerinde
delikanlılığımın ilk asi düşlerinde
tattım seni vazgeçemem ey özgürlük.

Cebimdeki Atatürk resimli parada
zafer taklarında, fener alaylarında
küçük kasabamın dar sokaklarında
yaşadım seni vazgeçemem ey özgürlük.

Gelincik rüzgarlı dağ tepelerinde
kır kahvelerinde, çay bahçelerinde
bir sevgilinin hülyalı gözlerinde
koştum sana vazgeçemem ey özgürlük.

Gözlerimi yeni güne açarken odamda
Tanrı'ya her yakarışında her duamda
ürperen denizin zümrüt yakamozlarında
haykırdım seni vazgeçemem ey özgürlük.

ÇÖZÜLME

Uşulca başlar ölüm
içindekiler ölmeye başladığında.
Anı geçmişe takas edersen
soldurursun meyvelerini
güzel yarınların.
İzin verme sakın
rakkas gibi salınmasına
zihninde pişmanlıklarının.
Gecenin ilmeklerini sökse bile
hemen gelmez şafak, ay ışığında

İmkansızdır özgür kılmak
tutmayı bile bilmeden,
ve yıldırır bazen tadı,
demirdendir çünkü
parmaklıkları sevginin.
o uçup gider,
sen yitip gidemezken
sevdiğinin kollarında.

Üstüne mi gidersin
yoksa kaçır mısın
bir ıslık boyu korkularından ?
Şöyle durup bakabilir misin
taa gözbebeğine yenilginin
yoksa düştüğünde
ayağa kalkamaz mısın bir kez daha ?
Yaşamak mıdır seçtiğin
yoksa söylemek mi
bir zamanlar yaşadığını dostlarına ?

ZAMAN

Saf düşünceydi yakan
süzülürken yanağından aşağı bilgenin.
Vakit kalmadı kurumaya,
buharlaşıp bulut oldu zaman.
Nisan yağmurları düşerken
kıymet bilmez çöllere,
notaları soldu şarkıların
daha dudaklara ilişip kalmadan.
Bir zamanlar vardı güzel,
ve güzel söyleyen bu kubbede ;
Ne dinlemeyi bilen kaldı artık,
ne de değerleri soran bu alemde.

BÖLÜM 2

KAYIP

Hep kazanmak yok yaşamda
kayıplara da düşülebilir bazen;
dünün elini öpmeli ama
yarının da saçlarını okşamalı insan.

MİNİK

Yaptığın hatalardan
dolayıdır
minik ellerin
sana dert olan sözleri.
Görebilmek için
her şeyi
adeta dünya kadar
büyük
açılır gözleri.

NE ZAMAN ?

Ne zaman küçük kuş, şimdi mi ?..
Şimdi hazır mıyım gerçekten gitmeye?
Bitirdim mi kendime verdiğim ödevleri
Peki ya tamamlayabildim mi
Geride bıraktığım yarım şeyleri?
Fersahlarca derine inebildim mi
fethederken içimdeki zirveleri ?
Yeterince iyi miydim ?
Daha mutlu muydu giderken
hoş tutabildim mi bana geleni ?
Cezalandırıp yükünü sırtımda mı taşıdım
Yoksa affedebildim mi insanları ve kendimi ?
Duraksadım mı hizmet edip severken
Yoksa karşılık beklemeden sevebildim mi?

Ne zaman küçük kuş, şimdi mi ?..
Şimdi hazır mıyım gerçekten gitmeye?
Katkım ne kadar oldu
Dünyaya gelerek fark yaratabildim mi ?
Varoluşum neye hizmet etti
ve olmayan neyi değiştirdi?
Kıymet bilen mi okşadı gururumu
yoksa önümde eğilen mi ?
Hep teşekkür mü bekledim yaptıklarımın
Yoksa onur mu duydum eğilmekten?
Büyürken yaşım
istediğim kadar büyüyebildim mi ?
İzin mi verdim yoksa
bilmeden küçük mü kaldı kalbim ?

Ne zaman küçük kuş, şimdi mi ?..
Şimdi hazır mıyım gerçekten gitmeye?
Hep sınıf geçmeyi düşünürken
dersimi alabildim mi bütünlemelerden ?
Yoksa övgüyü mü önde tuttum
Doğruyu yaparak örnek olmam gerekirken?

Günahsız mıydım

Yoksa günahsız mı oynadım ilk taşı atarken ?

Ağlayanı yüreğimle dinleyip

gülenle kahkaha atmayı bildim mi ?

Bilgiçlik taslamak yerine,

hak edenle paylaşıp yardım ettim mi ?

Anlamak için ne mücadele verdim

Öğretmekten kendimi alamazken

Bilmem, yoksa geç mi kaldım

Öğrenmem gerekenleri henüz öğrenemedim mi?

Ne zaman küçük kuş, şimdi mi ?..

Şimdi hazır mıyım gerçekten gitmeye?

isyan etmek yerine

sahip olamadıklarım için

Şükretmeyi bilirken

Kıymet bilmediğim oldu mu istemeden ?

Doymuşken karnım

Her zaman doyurabildim mi aç gözlerimi ?

Ne satan

ne de satın alınan oldum mu bilmeden?

Farkına varmadan

kaybetmiş olabilir miyim bazı erdemlerimi?

Olmayı becerebildim mi

Pişenlerle beraber şikayet etmeden ?

yoksa ham mıyım hala başladığım gibi ?

Ne zaman küçük kuş, şimdi mi ?..

Şimdi hazır mıyım gerçekten gitmeye?

Güzel görünsün diye mi çabaladım bu kadar

Güzel olsun diye uğraşmak yerine ?

Kaç yaz yaşadım gözyaşının tuzlu sularında

yıkanmadan ?

Kaç güz geçti sararmış kuru yaprakları

toplamadan ?

Kaç ilkbahar bitti yeşil saplı mor çiçekleri

koklamadan ?

Ve kaç kış rüzgarları esti aralık bırakmadığın
kapını açmadan ?

Şimdi hesap zamanı geldi galiba küçük dostum...

Haydi! Hesabını ver sevgili kendim...

Şimdi boyun eğme zamanı kendi yarattığın kaderine.

DİSİPLİN

Okul sıralarıydı
tanışmamız ilk kez onunla.
O ciddiye babamın kravatu kadar
ben penasını kokluyordum
yeni mandolinimin heyecanla.
Daha dün annemizin kollarındaydım
ve sınıfları dolduruyordum
büyümek için o ahşap sırada.
Ama o büyüktü zaten,
ve hatta korku salmıştı iriliğiyle
minicik kalbime umursamazca.

Araya uzaklıklar koydum,
ürkmüştüm bir kere
bu disiplin denen şeyden.
Cetvel cetveldi elleri
ve o affetmeyi bilmezdi ki
güzel annem affederken.
O hakimdi ve hükmediyordu geleceğime
bir türlü gerçekleşmek bilmeyen.
Sonraları korkmaz oldum büyüdükçe
daha çok sıkıcı olmuştu artık.
Ve ertelenmek zorunda kaldı
soğuyan sıcak isteklerim onun yüzünden.
İşte bundan sevmedim, sevemedim onu
anlayana kadar sevdiğimi elde etmeyi sevmeyi ;
sevmeden de disiplini sevmeyi...

TERELELLİ

Zordur korumak
çoban köpekleriyle bile
Kaçarken aklının keçileri
Adını bilmediğin ısız tepelere.

BAKİYE

Bakiyesi kalır sonunda
ustalıkla seçilen andan ;
tadını çıkartmak için ayıklamak gerekir
kılçığı mutluluk denen zamandan.
Kervanlar misali geçerken yıllar
İçinde konakladığın eskimiş handan,
adına yaşam denilen şey
razı olabilmektir elinde kalandan.

YARIM ASIRLIK

Ohh be !... Keyifler keka !...
Var mı Şu dünyada benden mutlusu ?...
Başımda yastık diye kabarttığım bulutlar
ve elimde taze demlenmiŐ çayın kokusu.
Atarken ayaklarımı olta misali divandan aşağı
yarım asırlık duvarın yıkılmaktan yoktur korkusu...

ÇOCUK KALBI

Tekneleri tutabilseydim ellerimle
zaman gibi uzaktan geçerdiler onlar ;
çoğunlukla allı yeşillidir renkleri
kimi zaman da beyaz ve mavi.
Bir de kara trenler vardı...
Dokunamazdın kolayca onlara
Onlar devdi, büyücüydü ve ejderhaydı.
Dağları vardı çocukluğumun ;
o dağların tepelerinde erik ağaçları yaşardı.
Armut ağaçlı bahçelerden bakardık trenlere
Çünkü oyuncaklarımız azdı ;
dokunmak için kendi trenine
tepeye çıkıp bakmak daha kolaydı.
Yaşlanmak düşüdü her çocuğun
Benim için yaşamdan bir yaş daha almaktı.
İhtiyarlık ise sözün dinlenmekti,
o bizim Ahmet'in büyükbabasıydı.
Kim istemez çocuk olmayı yeniden
çocuk olmak serüveni, maceraydı ve yaşandı.
Başımı koyabilseydim yine
babamın devetüyü renkli ceketine.
Köpekler havlıyordu
kerpiç köy evlerinin damlarından
Köpekler üzerine semer vurulabilecek kadardı,
Ya da ben çok ufaktım o zamanlar
Şimdi unutsam da kalbim o zamanlar korkuyla atardı.
Yedi yaşında yarım porsiyon kime güvenir insan ?
Daha da sokuldum o devetüyü rengi cekete
O ceket benim için güven demekti ;
Güven ise unutmaktı, yumuşaktı ve rahattı.

NAZIM'A

Nazım be !..
Hey koca Nazım !..
Seni sevmek için
kalbi elde jilet yarası ;
seni anlamak için ise
beyni ayaklarında olmak lazım !...

KÖFTECİ

Zamanı geldi, düşelim yola haydi.
Acının biberi birinin elinde
    ha babam yakar durur tenimi.
Asfaltı ömür törpüsü müdür nedir ?
Boş ver ! Aldırma, sür gitsin...
    bu yollar uzun ; bu yollar deli.
Gide gele çukurlarını sayar,
taşlarını bilir oldum.
    canına yandığımın yollarının...
Ah!.. Ah!...düşlerimin törpüsü yollar,
ben mi sallarım
    yoksa direksiyon mu beni ?
Havada bir köfte kokusu var,
Az bulutlu piyaz yağacak üstümüze sanki.
Anlaşıldı kaçış yok !
Mecburen ziyaret edeceğiz Akhisar'daki köfteciyi.
Ne olurdu, eski zamanlardan bir an çalsak,
Fütursuzca mutlu bir zamana dalsak ;
keyif için Mehtaba çıkmak ille de şart değil ki !...
Mangalda etle pişerdi adeta, çok severdi yemeyi içmeyi.
Şimdi canının derdine düştü, unutmak zorunda kaldı eski günleri.
Heyhat !.. Yıkılıverdi dağ gibi adam,
Şu yaşam dediğin şey çok pespaye ve kinayeli

KAHV ALTI

Her zaman güzel başlamaz gün,
Ama gong çalmadan
boş vermeyi bilmeli insan.
Hem zaten ne fark eder ki
Zararda değil midir
her günü aynı şekilde yaşayan ?..

Olanı, ölen düşünsün ;
Şansını yitirir geleceği geçmişte bulan.
Olmuşlar değil, olacaklar gerek bana
Mutluluk kremadır sevgiden geriye kalan.

Gün doğmaz ben yapışmadan pencere kollarına,
Şükretmeyi öğrenmeli güne gözünü sağlam açan.
Minnet duymalı bir kez bile tadabilen sevgiyi
Nadide şeylerin kıymetini bilir adam olan .

Gün ışığını demlerim gözlerimde, tan vakti,
mutfak mutfak olur mu sabahları çay kokmadan?
Muhakkak eksik vardır harika bir kahvaltıda
Kızımın sütü buzdolabında tamam olmadan.

BİR DAMLA ZAMAN

Eni konu bir su damlası,
Çamura karışsa da saf
ne çıkar deme bir damla sudan
o bir içimlik su kadar şeffaf...
Yağmurun öpüşünü bir bilsen
çatlamış dudağından toprağı ;
hiç suya hasret çöl olmadın ki sen!...

Bir anlık zamanı
ömür boyu sanmışız,
vakti gelmiş
buzlar kraliçesinin otağında
yığılıp kalmışız.
Yalnız gölgeler uçuşurken
biz yalnız,
mey içen ellerimiz yalnız,
beyaz pelerinli bir ruyayı
uçup gittiğinde anlamışız...

KÖKLER

Islak mendil misali
asarsın
çektikçe eline gelen
köklerini
baharın.
Bir kez daha solar
özenle bugüne taşıdığın
dün,
çentikleri usulca silinirken
zamanın.

YOL

Yol
kimi zaman
kerpetenle
    ruhunu çeker insandan.
Nereye değil
yalnızca gitmek
önemlidir o zaman.

Yol kurban isterken
her adımda
    artsa bile endişelerin
sakın kapılma
    şehvetli yatağına
    vazgeçmenin.

Düştüğünde olacak bazen,
ne olmuş yani
oyun diyor
    ona dünkü çocuklar ?
Ana yüreğini
    titretmedikçe sızısı
kim korkar ki
    yaradan bereden ?

Ne hata bulan var,
    ne de suçlayan seni;
Hala anlayamadın mı
    yalnızca senin ellerinde kaderin?
Hediyesi çeyrek altın
    kundağına takılı
Hitit güneşi olmak varken
    mum ışığı kalmak mı istediğin?

SÖKÜK

Bir elinde paslı batmaz iğne,
diğerinde eski kesmez makası.
Hint kumaşı da versen eline
biçmeye basmaz bir türlü kafası.
Ne bilmediğini bilmeden
sökük eteğiyle koşturur durur;
Ona sorsan vakıftır her şeye
sanırsın Einstein'ın sol yakası.

APTAL

Bilmeyip de bu kadar çok
keşke cahili olabilseydim
herkes gibi yaşamın...
Eğer göremeseydim
olacakları önceden
aptalı olabilirdim belki
yalnızca aptalı aşkın...

BEYAZ

Kimin saçına akar zamanın tozu ?
Dur diyebilen var mı başa gelene ?..
Bak ! Rüzgar bir kez esti mi
bir daha dönemezsin geriye.
Bulaştığı renkten anlarsın
kim boğdu
özgürlük beyazını ellerinde
Kim dur diyecek
ya da dur diyecek yok mu
yitirilişine aşkın ?

İÇİMDEKİ ÇOCUĞA

Kime susarım ben,
bilmem ki gerçekten kim dinler beni?
Huzursuzluğu mu daha şiddetli
yoksa dinginliği mi huzursuz eder
ve kime faydası var ki
erdemli ancak söylenmemiş sözlerin...

Acep kimin elindedir
bu boşlukta asılı duran
ve adına zaman denen arpın telleri ?
Notaları parmaklarınla tuttuğun her seferinde
sen olursun yaşamın tanımından daha çok,
ve her nota gelecekte alınmış bir borçtur
düşüncelerin de o borcun sermayesi.

Bazen bir duvar olur zaman
üstüne yıkılmasın diye
var gücünle iteceğin ;
işine gelince de yandaşı olursun
mehter marşıyla kös vuran saniyelerin.
Duymak için gerek yok Midas'ın kulaklarına
beynin ile yüreğin tartarken terazisini kaderinin ;
hiç düşündün mü
Yapamadıklarının eziyetini kim çeker
sen öderken eylemlerinin bedelini ?

Ellerinle değil zihninle kavrarsın
iki kulak arasındaki mesafeyle evreni ;
o zaman tuz basmaya ne gerek var
parmak ucundan jiletin öptüğü yere...
Bilmek isteğim yok
bildiğimi bilmeden yapmak isterken ;
ben bilmek isterim önce
bilmediğimi bildiğimi bilirken...

“Yaşlandım!” dedim içimdeki çocuğa
Umarsızca ve damdan düşercesine birden...

“Hayır, yaşlanıyorum demek istiyorsun galiba!” dedi bana.

“Haklısın, ama yine de yaşlanıyorum işte!” dedim ona.

“Şükrederdim senin yerinde olsam böyle bir imtiyaza!”

“İmtiyazdan gayri elbette şükreliyorum yaşamışlığıma!”

“İmtiyaz herkese kısmet olmayan hak değil mi?” diye sordu bana.

“Ukala!” dedim içimden, hep haklı olmaktan bıkmaz mı acaba ?

“Bak!” dedi... “Yaşadığın hak ettiğindir, dikkat et ki zihnin yaşlanmasın bedeninden daha hızlı!” dedi bana.

“Ama ölüme bir solku daha teslim etmek değil mi yaşlanıyor olmak?” diye sordum ona.

“Ölüm : Yorgun bedeninin canlı dimağını taşıyamadığı yerdir...”

“.....???”.

“Ben oynamak istiyorum artık!” dedi bana.

Bir an için durdum,

çok geç değildi belki de ;

belki yine düşlerimdeki çocuk olabilirdim yeniden...

Oysa, o kırmızı balonuyla

çoktan uçup gitmişti yemyeşil kırlara. (Sevgili Sunay Akın’a vermişim bu şiiri)

EJDERHA

Kaf dağınının
ardında yatan korkularının
Ejderhası olursa insan,
üzüntüyü bilmez
öfkeden sanır
ağrımaları yüreğinin.
Dikkat et!
Ağzını her açtığında
Sen olur söylediğin.
İşte bundandır isyanın
ve bundan
    hüzün kokması nefesinin.
Acaba gitgide sen mi
    ejderhası olursun korkularının,
yoksa korkuların mı yer seni ?

GEMİ

Kimin eli daha kuvvetli
meselesi değil ki bu!..
Gemideki herkes kaybeder
önce ferahlatsa da serin su...

HAYDİ

Haydi bakalım!

Dedik.

Çıkalım artık yola...

Kestik bir ayağımızı

ve kör ettik bir gözümüzü

Sen kör, ben topal

Nereye gidilir

ve nereye kadar böyle ?

YANLIŞ HESAP

Kerrat cetveli olsaydım
bu kadar zayıf olmazdı matematiğim.
Oyunlar oynasa da bana zihnim
şeytan aklımın neresinde ?
Kahretsin!..
Bir türlü tutmuyor hesap,
ekleyemedim
ve ekleyemiyorum on yılları üst üste.

SEN

Kimse gibi değil,
senin kadar sensin sen!...
Daha da muhteşem olabilirsin,
Ah ! Sen olmayı bir bilebilsen!..

BAHAR

Eflatun akarken ellerimden,
mora da çalmalı burnum.
Sarmaşıktan bir kement
gerek bana
yakalayabilmek için
uykulu beyaz bir bulutu.
Ne olurdu sanki
uzanıp koparabilsem
gökyüzünden irice bir yıldızı
Kim bilir
o zaman avutabilirdim
belki de kendimi
hülyalı Kollarında papatyaların.
Görmek yetmez ;
izi de kalmalı
dayayınca gözlerimi
mor menekşelere ve leylaklara...
İşte böylesine idrak edip yaşarken baharı
ve geyikli kızaklarda taşınırken zaman
Kimin umurunda olur ki
saatli maarifin yaprakları.

FESATSIZ

Alnı akmış hep,
bir elinde tuttuğu rakı kadar
fesatsız yaşarmış
dibine kadar
    inandığı temiz hayatı.
Oturup da duvara
Hem içer hem de ağlarmış ;
bir nefeslik
ney çalarken
aile boyu
    sövermiş Neyzen
        yedi ceddine adamın.

MAHKUM

Ölmeye değil yaşamaya
mahkum edilmiş ruhlarız biz !..
Gümüşten bile olsa
batalıklara çeker prangalarımız.
Ne öğrenir, ne de
ğretmeye alışanı dinleriz
Altın kafeste tartışırken asaleti
utanmadan erdemden sayarız cehaleti.

YAŞAMAK

Kim demiş ki doğum günleri hep ömürdendir ;
geçen yılları parmak hesabına vuramazsın.
Aynı olmaz yaşadıkça her soluğun
yumruğunu hep aynı güçle sıkamazsın.
Notası sana düştüğünde şarkıların
sevinçleri kutsayıp hüznüleri çöpe atamazsın.
Razı olmayı bilmek gerekir başa gelene
acıları kazmadan mutluluk suyunu çıkartamazsın.
Lafla olmaz geçmişini geride bırakmak
dersini almadan geleceğe uzanamazsın.
Kaç kez kışlıkları kaldırdığınla değil de
yazlıkları yerleştirme umudun kadar canlı yaşarsın.
Amacın var ve sadıksan ona eğer
tüm evrenle birlikte başarıya doğru koşarsın.
Sendeleyip düşsen bile bisikletinden
istediğinde aynı coşkuyla yine pedala basarsın.
Saçlarının arasından estikçe yıllar;
ayaklarının altında eridikçe yollar;
zamanın rüzgarında çınladıkça adın
sevdiğin kadar anlamlı
ve sevildiğin kadar uzun yaşarsın.

LİMON AĞACI

Acaba çok mu olur
istemek,
limonları ağacıyla?

Püfür püfür estikten sonra
fark etmez ki yeri ;
ister yanı başımda ;
isterse başucumda!

Öyle bir yer ki burası :
Ne elim tutar
ne de söyler dilim;
İşte bu yüzden
limon çamı bile kabulüm...

ATEŞBÖCEKLERİ

Kim takardı korkuyu...
Dut yemek varken
alacakaranlıkta
yıldız koparttığımız ağaçlardan.

Zamanı gelince
fenerlerimizi yakardık
ateşböceklerinden
yürümek için
muma muhtaç yollarda ;

Yarım asır geçse de
inanın bilmem hala
gümüştene haleler miydi
sarhoş eden ;
yoksa
gençlik düşleri mi
baharla dönüp duran başımızda...

KOKO

Bekledim!..

Dün sabah gibi

bu sabah da gelmedi.

Koko çok sevimli bir kedydi;

anlayamıyorum hiç

mızıkçılık etmek onun huyu değildi.

İlk maviş bakışlarını uzatırdı

yumoş suratıyla kapının pervazından.

Ardından puf patisiyle

sakınarak adımlardı parkeleri.

Tam salonun orta yerinde durur

herkesi çaktırmadan keserdi.

Uzun oturduğum koltuğa zıplayana kadar

yavaşça ve yeniden harekete geçerdi.

Biliyorum sen de gelmek isterdin eğer gelebilseydin

Belki de toprağa konanlar gelemiyor bir daha geri

ANLAYABİLMEK

Odun kokuları var odamda,
odunlar ateş üstüne.
Dişleri batar ejderhaların,
dişleri şöyle
    düşüncelerim kadar.
Sorun yok hiç bilmede,
ama ne anlayabilmek olanaklı,
ne de sevebilmek
    tamamen insanı.

YARASI OLAN

Hiç bilemem,
hangi zevk
ve ne çeşit bir tatmin
almış seni senden...
Herşeyi satmayı kimden öğrendin,
kim öğretti sana bu bedevi ticaretini?
Kanunların bendini aşarken servetin
yüzsüzlüğün yıkıp geçmiş
bir garip şahsiyetini...

Ne anlamı var ki;
ihanetten başka ne gördü
bu millet Arabın elinden;
çöl rüzgarlarına yüz sürüp
medet umarken Şam'ın şekerinden
gölgesiz kalmış cism-ü bedenini,
geçmişsin bir çeşit
safahat aleminde kendinden...

Üstüne yok kafaları karıştırmakta,
adeta mantığını kaybederken
akıllı geçinenler,
Kandırılmışlara sözüm yok
Benim lafım bilerek satılmışlara,
yoksa bilmeden kandırılmayı kim ister?..

Hayal kurmak evladır ama
ne Karagöz'dür,
ne de Hacıvat'ın olur
gerçekliğin perdesinde
geleceği elinden alınanlar,
Tek derdin korumak asr-ı saadetini
Az mı geldi birbirine düşürdüklerin,
Senin hayal perdende oynamayı
İstemiyor gerçek insanlar.

Zaman gelir, devran döner
ve oyun biter, söner ışıklar.
O çok sevdiğin savaş baltasını
bir gün elinden alıp
uygun yerine sokar insanlar...

CÜCE

Tek tasası:
Zevk edinip
başkasının derdinden;
ve sömürmek utanmadan
sırtındaki yük küfesi
olup da insanın
taşıtmak için günahlarını
hem de kendinden ağır;
sözde malikanelere dahi yaraşmaz
varoş pigme gölgesinin
izi düşer mi hiç
kendinden değerli taş duvarlara?
Hangi kale gözüpektir yeterince
Ve gebe değilken kulelerinden biri
Sarı saçlı Rapunzel'e.
Kubbesi gök küreden olsa ne yazar,
ağdalanmış dilinde sahte sözler
boğa burcundan ayın üzerinde
beceriksizce sörf yapar.

Depreme ne gerek var,
zaten fay hattında yaşar
dolandırıcıları servetin;
yedi cihanın çimentosunu döksen
yıkılması bir anda olur
iskambil kağıtlarından
binaları meçhulun.

Nafile çırpınışları kaymak tutmaz
süte su katanın,
başına türlü belalar gelir
pirinci içindeki taşla satanın
hangi dua daha değerlidir
ne yazan bilir istese de
ne de okuyan yürekten;

Kökleri zift pekine dalanın
İŖi zordur,
ne kadar ırpınsa da baŖı eremez
yedi kat göklere.

BIKKIN

Cümlelerde değil
zamanın dilinde
    yıprandı kelimeler.
gün geldi
    elim kırıldı yazmaktan.
Tuvallerimin ahı kaldı
tüyü biten
    değerli fırçalarımda.
Ne küsmenin çaresi var
    ne de öfkeler yersiz...

BEYAZ GÜVERCİN

Sensin kanatları kırık
İkarus'u ak güneşin,
yüksel ve öpüver
tam da göz bebeğinden özgürlüğü.
Korkakların bahanesi olur çekinceler
buyur ederken
karanlıkları istemeden.
Gölge oyununun izi kalmaz duvarda,
ne de kara gölgesi beyaz güvercinin.

BİLMEK

Gerçeğin gözlerine
acımadan mil çekmiş
insafsız baykuşlar.

Bilmek için
öğrenmek gerek
şu acımasız
iç sızısı pespaye alemi.

Ve dövmek gerek
ikircikli kelimeleri
usta dillerin örsünde.

KÖMÜR KARASI

Hay canına yandığım,
kara ateşlerde
    kavruluyorum sandığım,
bir kürek boyu kadar
ve yalansız kazar yalanı
    çıkarmın gözü körolası odalarında.

Kömür suyu mu
    içirmek gerek anlamadım ki,
İnsan görünümündeki
yaratıkların anlayabilmesi için seni,
Sonra da elinden almak yakarışını
    tek bir isyan dahi edemedi
paradan gözü dönmüş
    şerefsizce muhatap etmeden seni.

Apansız gelir ölüm,
bazende umutları söndürür
    yedi kat toprağın altında.
Ateş evlere düşer,
evleri ateşten karanın,
ne söndürmesi olanaklı olur
ne de yağması karanlığı;
salsan da tasmaından boşalan köpek gibi
ve saldırısa tüm azı dişleriyle
yine de yıkayamaz
    tozunu dünyanın suyu.

Sen ki her günü kazarsın
Kaderi sana kurarlar;
Saniyesi çekiçtir
    Küreği ise ellerinden.
Terin gümüşten zülüflere boyarken
Başında mavinin özlemi;
kim yakıştırmışsa halt etmiş
    alınına damgalı karayı.

Öyle ya, durmadan kaz!

Durup dinlenmek haram sana!
Nasıl bir insafsızlıktır bu
ve hangi dinde yazar
çok görülesi bir lokma yemek
kısacık paydoslarda.

Makine olsan can dayanmaz,
Onu bile arada bir yağlaman gerekir.
Işığı ısıtsın diye sıcacık odaları;
senin soğuk madenlerde
tuvalet diye
pet şişelere işemen beklenir.

Boşver arkadaş,üzülme!
Minnetle anıp
kıymetini bilen de var senin.
Karayı sürüp aydınlanırken
Hasret ve sevgiyle çarpar
bir koşu evde yüreğin!

Yavruları bekler koca aslanı,
Hem de hiç bıkmadan.
Ellerinde emekle gelir,
Onlar da
kendi gibi gözü kara.
Her öpüşme bir kutsama
ve her kucak
azraile bir salvo daha...
Yakınanı olmaz hiç,
ciğerleri kömür tozu olsa da sarılanın
Bir bayram sevinci yaşanır
adeta her kavuşmada...

Yavruları bekler koca aslanı...
Elleri ıslansa bile belli etmez
Gözleri kuru olmalıdır çünkü

yavruların dertli anası...
Kimbilir belki...
Belki bir kez daha

saracaktır kolları
Belki bir kez daha dolanabileceklerdir

Sarmaşık misali
o dev gibi koca çınara?
Belki bir kez daha
vurabileceklerdir
Baba-oğul beraberce
boynu bükük meşin topa.

Yavruları bekler koca aslanı,
durmadan bekler,
gelecekmiş gibi her gün ve her akşam...
Ben bilmem ki o acıyı,
biliyormuş gibi de yapamam...
Ama ben utansam da insanlığımdan
korkarım yine de
öne eğemem başımı;
Düşer diye kör gözlerim
ayaklarımın ucundaki
madenlerin dibine.

Utandırım!..
Utandırım, çünkü senin yüzün kara...
Değer mi bir kaşığı doldurmak için,
tutsak etmek, seni sana?

Tanrım bu ne zalim mecburiyet?
Kula kulluğa böylesine ibadet?
Bu yüzyılda bu tarz bir garabet?
Çünkü utanmadan
utancımıza saklanıyoruz her seferinde.

Kaderden dedik hep,
yine aynı kaderden midir
aklımızı cehaletin
ve umarsızlığın çuvalına sokmamız?

Aklı inkarda inat edip
satmak çıkara haysiyeti;
ve alın yazısı demek başımıza her geleni.

Bilimi kullanırken makam arabalarında
Cep telefonlarında
ve sözüm ona saraylarda,

Utanırım!
Utanırım, çünkü bizim yüzümüz bile yok,
yoksa kim yollardı ki seni
hergün kendi mezarını kazmaya?

SERÜVEN

Bir rüzgar
habire
geriye tarar
saclarını
    kırağıya çalan,
biter elbet
bir gün
hiç bitmez gibi görünen
    bu çılgın serüven.
Budur işte
elinde avucunda
    kader diye tuttuğun,
ve bu sevgili dostum
denenmemiş yollardan
    geriye kalan.

BÖLÜM 3

BENDEN İNCİLER

Keşke gözlerimizle dinleyip kalbimizle duyup kulaklarımızla söyleyebilseydik !..

Sevgi güvercin gibidir : Uçabilmesi için tutmak, dönebilmesi için uçurmak gerekir.

Evreni iki kulağımız arasındaki mesafeyle algılarız.

Nokta koymak değil ; iki noktanın sevişmesidir bilgelik.

Büyüdükçe küçül ve eğil ; boş başak olmak maharet değil.

Yarınlar dünü öğrenip bugünü değiştirenlerle yaratılır.

Hayaller : vazgeçildiğinde çürümeye terkedilen başarı tohumlarıdır.

En iyi politika dürüstlük ; en güçlü teknik samimiyettir.

Sanat eserlerini sanatçılardan kurtarmak gerekir.

Mum ışığındaki alevi göremeyenler aydınlanmadan payını alamazlar.

Tertemiz bir gölün kirli bir bardak suyu olamazsınız ; ya da tersi.

Adınızla gider kişiliğinizle ayrılırsınız.

Omuzlarda taşındığınızda hafif ; yerdeyken zemini çökertebilmeli karakteriniz.

Yapacakların yapamadıklarından daha büyük olmalı.

Bilgi, gönül zenginliği ile yıkandığında bilgelik haline gelir.

Yenilgi : Politik ve bilge kişilikli düşman komutanıdır.

Özgürlük dağına tırmanırken çekilenler, esaret vadisinde taşınan prangalardan daha az acı verir.

Bazen 'şeyleri' değiştirmektense kafayı geliştirmek daha az maliyetli olabilir.

Eskiyen şeyleri yeni gösterecek farklı gözlüklerime hangi bakış açısıyla bakmalıyım acaba ?

Özgürlük : istenilen alışkanlıkları oluşturabilme keyfiyetidir. Keyfiyetin alışkanlığa dönüşmesi ise esarettir.

GÜZEL SÖZLER

“İyilik yapmak isteyen kapıyı vurur. Seven kapıyı açık bulur.”

Rabindranath TAGORE

“Bana kötülük yapan kimseye sevgimin korumasını seve seve veririm; ondan gelen kötülük arttıkça benden çıkan iyilik de o derece artacaktır.”

BUDDHA

“Özgürlük daha iyi olma şansından başka bir şey değildir.”

Albert CAMUS

“Olduğun gibi görün ; görüdüğün gibi ol!”

MEVLANA

“Ben geleceğimle ilgiliyim, çünkü yaşamımın geri kalanı orada geçireceğim.”

Charles F. KETTERING

“Asıl bilgi dünyayı değil insanı bilmektir.”

SOKRAT

“Zafer başarı değil çabadır ; tam çaba tam tatmindir.”

Mahatma GANDHİ

“İçine bir fikir yürüterek girmedikleri bir durumdan, insanları fikir yürüterek çıkartamazsın.”

Jonathan SWIFT

“Ucuzluk reyonu fiyatlarıyla zafer kazanılamaz.”

General Patton

“Değişmeden, aynı şeyi defalarca yaparak farklı sonuç beklemek çılgınlıktır.”

Zig Ziglair

“Zafer ‘zafer benimdir’ diyebilenin, muvaffakiyet ‘muvaffak olacağım’ diye başlayanın ve ‘muvaffak oldum’ diyebilenindir.” ATATÜRK

“Gerçek hayalperestler derin ama eğlenceli, hoşnut ama tatminsiz, olgun ama içlerinde büyüme isteği olan insanlardır.” Pat MESITI

Zalim olan zayıflardır. İnceliği sadece güçlülerden bekleyebilirsiniz. Leo ROSKIN

SİZİN İÇİN SEÇTİĞİM KİTAPLAR

Büyük Düşünme – İş Stratejileri

Büyük Düşünmenin Büyüsü
Dünyanın En Büyük Satıcısı
Zengin Baba Yoksul Baba

Dr. David J. Schwartz
Og Mandino
Robert Kiyosaki

Sevgi

Öğretmenim Mori'yle Salı Buluşmaları
5 Sevgi Dili

Mitch Albom
Gary Chapman

Liderlik

360 Derece Liderlik
Martı
Atatürk'ün Liderlik Sırları
Sen Ölünce Kim Ağlar

John C. Maxwell
Richard Bach
Adnan Nur Baykal
Robin Sharma

Felsefe-Felsefi Roman

Sofi'nin Dünyası
Devlet
1984
Yeni Dünya
Gog
Ermiş

Platon
George Orwell
Aldous Huxley
Giovanni Pappini
Khalil Gibran

Kişilik Analizi

Kişiliğinizi Tanıyım

Florence Littauer

İlişki-Empati

Tongue Fue

Sam Horn

Biyografi - Otobiyografi

Hayatım Vakko

Vitali Hakko

Mizah

Don Camillo...(seri)
Hiç Kimse Bana Hayır Diyemedi

Giovanni Guareschi
Pitigrilli

SİZİN İÇİN MÜZİK

Bethooven	(5 nol.lu piyano konçertosu) (Piyano sonatları)
Terrega	(Elhamra Anıları)
Granados	(İspanyol Dansları)
Diana Krall	(The Girl in the other room)
Charles Neville & Diversity	(Diverse)
Alannah Myles	(The very best)
Khachaturian	(Spartacus)
Mario Frangoulis	(Sometimes I dream)
Pavarotti	(Nessun Dorma-Turandot) (La donna e mobile)
Dave Burubeck's	(Greatest hits)
Frank Sinatra	(My Way)

HAKKINDA

- 1959 Ankara Doğumlu.
1982 ODTÜ Eğitim Fakültesi Fizik Bölümünü bitirdi.
1984 ODTÜ Eğitim fakültesinde master programına girdi.
1985 Petkim’de yazılım uzmanı ve Tınaz Titiz’in yardımcısı
Olarak çalıştı. (Mastera gece öğrencisi olarak
Hacettepe üniversitesinde devam etti.)
1986 Özel sektöre geçti ve master programından ayrıldı.
1994 Kişisel gelişim alanında –bağımsız-çalışmaya başladı.
1999 Jupiter’in kemikleri-Epsilon çevirisi yayımlandı.
(Kendi çevirirken; yayınevi incelerken; okuyucular
okurken ızdırap çekti)

2002 yazılım alanında çalışmayı bırakarak yalnızca sanata yöneldi.
Resim yapar : Kendi sanat anlayışını betimleyen manifestosunu yayımladı.
(MYSTRAL-2012)

Yazı ve şiir yazar (Özgün tarzda şiirleri ve Mesnevi incelemeleri bulunmaktadır.)
Kişisel gelişim ve liderlik alanlarında inceleme ve çalışmaları devam ediyor.

www.ugurvidinli.com